

[Niels Ravn.]

med vil betyde en ny belastning af handelsbalancen på årsbasis med omkring en halv milliard kr. Og hvis det beklagelige fald i flæskepriserne også fortsætter, betyder det yderligere et tab på en halv milliard kr: Det er 1 milliard kr., der alene på dette område skal indvindes, før vi når frem til selv forbedringen af handelsbalancen. Det er også ting, man må tage med, når man vil foretage en vurdering.

Det er den ene side af sagen. Så kommer vi til problemet om, hvorvidt vi overhovedet ingen virkninger kan spore af den finanspolitik, der har været ført, og som også dette finanslovsforslag er udtryk for at man vil videreføre. Dér må jeg mene, at der i høj grad er klare tegn på, at nu går det i den rigtige retning. Hr. Lysholt Hansen var lidt inde på det. I første halvår af 1970 steg importen gennemsnitlig med 13 pct., i andet halvår var vi nede på 4 pct.; det kom også til udtryk i betalingsbalancen, hvor stigningen jo i første halvår var på 2,3 milliarder kr.; den var mere end halveret i andet halvår, nemlig på 1¼ milliard kr. Privatforbrugets stigningstakt viser også tydeligt, at det går i den rigtige retning, og når hr. Lysholt Hansen var inde på, at faldet i det private forbrug i januar måned nærmest tangerede en katastrofe, så forstår jeg ikke hr. Lysholt Hansen, for jeg troede faktisk, vi var enige om, at vore fælles bestræbelser netop i disse år var gået ud på at få begrænset det private forbrug; når man så endelig ser virkningen, kritiserer hr. Lysholt Hansen også det. Man har vist lov til at sige til hr. Lysholt Hansen: tag hatten, lad hatten ligge, tilfreds det gør man dog Lysholt Hansen ikke.

Endelig hvad angår privatforbrugets udvikling i hele 1970, der jo giver et mere klart billede end en enkelt måned, så er stillingen den, at det steg med 8 pct. i første halvdel, men i anden halvdel steg det kun med 2 pct. Altså også på dette område tydelige tegn på, at vi er på den rette vej.

Jeg mener altså, at disse tegn, som jeg her har forsøgt at pege på, kun animerer til, at man fastholder den politik, regeringen har ført i de sidste åringer, for nu begynder resultaterne at vise sig. Men vi er ikke ved vejs ende, der må yderligere påpasselighed

til, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at opfordre finansministeren til, at man allerede meget tidligt går i gang med at se på de løvbundne udgifter i relation til en kommende finanslov, således at vi i tide kan finde ud af, om der ikke også her skulle være ting, som man kan begrænse, eller ting, som tiden måske helt er løbet fra. For som jeg sagde indledningsvis: de løvbundne udgifter må vi stadig have under nøje kontrol. Og hvis vi så samtidig kan fastholde den prisstabilitet, som vi heldigvis har kunnet konstatere i de seneste måneder, så tror jeg, at vi er nået et langt stykke ad den vej, vi skal frem ad. Vi har kunnet se, at fra november-december måned har der været prisstabilitet, vel dels under indtryk af prisstoploven, men der er også andre faktorer, der har gjort sig gældende, herunder konkurrencemomentet.

Jeg vil gerne føje til, at disse klare forbedringer i vor økonomiske situation både på produktionssiden og med hensyn til stigningen i produktion og eksport ikke er et resultat alene af den stramme finanspolitik, vi har ført herinde, men også et resultat af erhvervenes dygtighed, af, at de har været i stand til at ekspandere på trods af de økonomiske vanskeligheder. Jeg vil bare understrege, at den økonomiske politik, som regeringen har ført, den stramning af finanserne, der har været nødvendig for at få betalingsbalanceunderskuddet bragt i den rigtige retning, er lykkedes, samtidig med at regeringen fører sin sanering igennem.

Hvad har så socialdemokratiets bidrag på disse områder været, når nu hr. Lysholt Hansen er så stærk en kritiker? Jeg forstår, at han blev vred over de bemærkninger, som hr. Hans Kjær havde fremsat, og så er jeg bange for, at han bliver endnu mere vred over de bemærkninger, som jeg nu nødes til at fremkomme med. For i denne 3 års periode, som også hr. Lysholt Hansen beskæftigede sig så meget med, har socialdemokratiets samlede indsats med hensyn til neddæmpning i den offentlige sektor været den, at man enten har stemt imod indtægter for det offentlige eller stillet nye udgiftkrævende forslag til en samlet beløbsramme på 7 milliarder kr. (*Lysholt Hansen*: Hvor stammer de tal fra? Hvor kan vi få dem?). Dem kan du få, jeg har dokumentation